

૧૦૫૩૦

આદ્ય પાના

આદ્ય પાના ૧લી.

નકલ ૫૦૦૦

સુધરેલાનો સંતાપ અને જીવનની કળેતી.

સંવત ૧૯૦૮

કૃતિ

સંગ્રહ કરી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર-શાસ્ત્રી નાથનથ દાસ જગનનાથ
કેકાણી રેશન ટ્રસ્ટ તાસવાલા બીલીંગ-મુરત.

૯૨૩

અમારી છપાવેલી ચોપડીઓ મલશે.

હી હનો ઉદ્ધાર ભાગ ૧ લો	કીમત ૦-૧-૦
„ „ ભાગ ૨ નો	„ ૦-૧-૦
મહાત્મા ગાંધીજીની જેલ ભ્રમ	„ ૦-૧-૦
ભારત-સેવા ભાગ ૧ લો	„ ૦-૧-૦
„ „ ભાગ ૨ નો	„ ૦-૧-૦
સુધરેલાનો સંતાપ અને દેશનની ફજેતી	૦-૧-૦

હમારે ત્યાં ઉપર મુજબની ચોપડીઓ મલશે. માટે છુટક નકલ મંગાવનારે દરેક બુક હીઠ દોઢ આનાની ટીકીટો બીડી મોકલવી. વી. પી. થી માલ મોકલવામાં આવશે. વી. પી. થી મંગાવનારે અગાઉથી એડવાન્સ અડધા નાણા આપવા પડશે. વેપારી તથા ફ્રીઝીઓને માટે બહુજ સસ્તા ભાવ છે માટે ટીકીટ મોકલી જવાબ મંગાવો.

શાહ નાહનચંદ છગનલાલ,

૬૦ ફેશન સાથે તામવાલા બીઝીંગ સુરત.

મુરત બરનપુ.

તીજય ૪

વાલી પોળમા આવેલા શ્રી અંબીદા

વનદાસ દરકીશનદાસે છાપ્યું.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

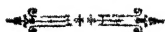
અનુક્રમાંક ૧૦૫૩૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સુદરશન સંત્રાપ

વિષય ૬-૩૨

મુશરેલાના સંતાપ અને ફેશનની ફજેતી.

ફેશન એટલે શું ?

—:(હરીગીત).—

ફેશન તથા સાધન મહી છે, મુખ્ય વસ્તુ ખાટલી;
ચીરટ, બીડી, ને વળી, હોટલ સાથે ખાટલી.
બજામાં જુઓ ગરમાગરમ ને પાનની પીચકારીઓ;
કપડાં અને લત્તાં વળી છે આંખમાં ચરમાં ધર્યાં
છે કોટ પણ કહું ફાંકડો, વળી સ્કીક કરમાં છે ધરી,
ખીસા મંહી ઘડીઆળ તો તે વળી રાજ પું છે મપડોકરી.
છે બાબરા પણ ફાંકડી ના કોમળે તેને કળી,
ટોપી બીચારી રાંકડી ને કે... મળે મળી.
ઈંગ્લીશ તથા અરે ઠાઠ નો આળે... છે કહું ઘણો;
વિચાર શખીને હૃદયમાં ઘા... થરા.
ઉત્તમ ગણાતી એજ કેળવણી... થાય છે;
ફેશન મુધારે હિંક નો... નાય છે.

ગાયન ૨.

❧ એક સદ્ ગૃહસ્થની કરુણાજનક

કથની. ❧

-:(રાગ કવાલી):-

સુધારાની મળ ન્યારો, જમાનો જાય છે સારો;
 જુઓને આ દશા ચારો, અમારી આમ જાળત છે.
 જુઓ મુંબઈ તણી નારી, ખતાવે રોજ તે બારી;
 ફરે થઈ રાયની રાણી, અમારી આમ જાળત છે.
 દયાળુ મા અને જાપે, લગન તો માહુરાં કીધાં;
 હિંસાળો-તેહના આપુ, અમારી આમ જાળત છે.
 હતી અમ દેશની અંદર, અમારી પ્રમદા પ્યારી;
 અમે અમ પાસ બોલાવી, અમારી આમ જાળત છે.
 કરું કોઈ જાતનો ઓડંર, નથી તે ધ્યાનમાં લેતી;
 ફરે તે થઈને મદમાતી, અમારી આમ જાળત છે.
 જધાંએ ઘર તણાં કામે, અમે અમ હસ્તથી કરતાં;
 દુઃખી છે હાંડગી મારી, અમારી આમ જાળત છે.

ભરું મમ હસ્તથી પાણી, પછીથી ઉઠતી રાણી;
 ચલાવે છે હુકમ શાણી, અમારી આમ બાબત છે.
 કરી હાતણુ પછી ઘરમાં, પદમણી પાટલે બેસે;
 પછીથી ચાહ તે માગે, અમારી આમ બાબત છે.
 ઘરે વામણુ બધાં માંબુ, રસોઈ હાથથી રાંધુ;
 કરે લોજન પછી પત્ની, અમારી આમ બાબત છે.
 કરી પત્ની તણી સેવા, દશે તો નોકરી બધું;
 પુરા પરતંત્ર ત્યાં થાવું, અમારી આમ બાબત છે.
 બધા આ કબૂતરે લીધે, દુઃખી મમ જીંદગી થાતી;
 બહુ મરવું અરે એથી અમારી આમ બાબત છે.
 મઝા મુંબઈ તણી જોતાં, બધા ફેશન મહીં પડતા;
 પછી પસ્તાઈને રડતા, અમારી આમ બાબત છે.
 પગાર પચીસ તો આવે, પ્રીયા પાંગોસ ખરચાવે;
 દયા દિલમાં નહિ લાવે, અમારી આમ બાબત છે.
 બતાવે દમ ઘણો નારી, ચલાવે છે હુકમ શાણી,
 ફેરે નીત્ય આગમાં રાણી, અમારી આમ બાબત છે,
 મંગાવે અવ નવી ચીજો, અમારે લાવવી ક્યાંથી;
 નથી પેદાસ કંઈ જોતી, અમારી આમ બાબત છે.
 ઘરેણું નવનવા માંગે, વખત પર હાડકું ભાંગે;
 કહે શું કામ ખરડયાતા, અમારી આમ બાબત છે.

દરદ નીત્ય નવનવું થાયે, રહું હું શ્રેયજ્યાં સુધી;
 કરે કણકા ખરા ખેટા, અમારી આમ બાબત છે.
 પથારીનાં પડી રહેતી મીઠાઈ મોજથી ખાતી;
 દુઃખી મમ જીવણી આવી અમારી આમ બાબત છે.
 ભરું નીત્ય ખીત રેહોનાં, છતાં સાજી નથી થાતી;
 ચલાવે ઢોંગ બહુ ખેટા, અમારી આમ બાબત છે.
 ખરીદી હાથથી કરતી, લખાવી નામ પર મારા;
 કહો ખીત કયાં થકી ભરવું અમારી આમ બાબત છે.
 પથારી પ્રેમથી કરવી .., પ્રીયાની હાજરી ભરવી;
 નથી નવરત્ન પાણુ પળની, અમારી આમ બાબત છે.
 ગુમાવી દેશની સુડી....., અહીં પદ્ધતિમાં આવી;
 છતાં ખુશ ના થઈ નારી અમારી આમ બાબત છે.
 હુતી અમ દેશ ને અંદર બધાં એ મામ ત્યાં કરતી;
 નથી અહીં કોઈથી ડગી, અમારી આમ બાબત છે.
 પતિનું લોહી પીવતું, તજ દેને તમે બે'નો,
 સ્થિતી સ્વામી તારી જિતાં, ખોટાં શાને કરો દેશો.
 પતિના હીલમાં તારી રહેને હું કહું બે'નો;
 સુખો સો પ્રાપ્ત કહું થયે જરૂર મનો તમે બે'નો

ગાગન ઝળું.

વાંદાનો વીનાપ.

— — — — —

નારી વીના ઘેર તળું રે સદાયે મારે નારી વીના ઘેર તળું
 એ તો દીપક છતાં અંધાડું રે. સદાયે મારે.
 જઈ કુવા પર બેસુ રૂપાળી નામાઓ દેખું
 રડું અંતર નારી સાડું સાડું રે. સદાયે મારે.
 સવારે ઉઠુ છું જ્યારે દળવું પડે છે હાથે મારે.
 રડું છું નારી સાડું સડું રે સદાયે મારે.
 પાણી લાવું છું માથે, નહિ કોઈ ગ્યાંસ સાથે
 જગમાં જીવનર મમ ખાડું ખાડું રે સદાયે મારે.
 પ્રભુ તમે છો કૃપળું વાઢા મેળુ ભાંગે નાડું
 નીવેદ ધરવા ધાડું ધાડું રે સદાયે મારે.
 એવી યાચના રતો ક તો કરતો ધરમાં જઈને હું સુતો
 આજ નિદ્રાન સ્વપ્નુ ભાળું રે સદાયે મારે.
 સાતીઓ માગ આપ્યા પરજી તને ખેરી લાવ્યા
 ગોરે શ્રીફળ મને આપ્યું આપ્યું રે સદાયે મારે.
 સાતીઓને ભોજન દીધા શીરા પુરીને ભજ્યાં કીધા
 વરઘોડે દરવા ધાડું ધાડું રે સદાયે મારે.

સુંબઠથી લાગ્યા તાંજા રળકના સુરવી વાંજ
 ઘોડાને હું સાળગારું રે સદાએ મારે.
 બની ઠણી સુંદર અલગેલો વરઘોટો ફરવા નીકળેલો
 અંતર મનરુચી ધારું ધારું રે. સદાએ મારે.
 કુમકુમ પત્ર લખવા માટે વીચારજી ક્રીધો રાતે
 હોશે હું લખવા ધારું ધારું રે. સદાએ મારે.

ગ.યન ૪થું.
 વામાનો સંદેશ.
 — હરીગીત. —

પ્રીતમ વશ્યા પરદેશમાં પત્ની નિસાસા નાંખતી
 રસથી ભરેલાં પ્રેમ પાત્રો નિત નિત પઠાવતી
 વહાલા કહેલો વાચદો વીત્યો હવે ઝટ આવજો
 પ્રિય પ્રેમ પ્યાણી પત્ની માટે, નવીન વસ્તુ લાવજો
 વાંચી પ્રિયાનો પત્ર ગૃહ, જવાને તન મન તે થયો
 પ્રેમાળ પત્ની કાજ પ્રેમ નીશાની લેવાને ગયો
 હેત ખરીદ્યો હાર હીરાનો પ્રિયાને આપવા

કંકણ લીધાં વળી હેમનાં રસ લેલીને રીઝાવવા
 હમંગ કુલે કુલતો પતી, આવી પોંચ્યો નિજ ગહે
 કહો સ્વામી શું લાગ્યા બતાવો કામની પિયુને કહે
 પેટી ઉઘાડી સ્વામીએ તે ભેટ પ્રીતે આપવા
 સોંદર્યને ખીલાવવા રામા રસીક રીઝાવવા
 જોઈ બધુ આ હેમનું મનમાં અતિ મુઝાય છે
 નીરખી નવાં આ લુપણે દીલમાં કંઈ કંઈ થાય છે
 થોડી પળે તે સ્તબ્ધ થઈ આંસુ હવે તે પાડતી
 જોડ્યા વીના રામા વળી રીસાઈને થૈ ચાલતી
 જાંજો પડ્યો સ્વામી બીચારો પ્રેમદા પુંછળ ગયો
 માને મનાવી માનુની ત્યારે ઘણો રાજ થયો
 જોડ્યો કહો પ્યારી તમે રીસાઈ શું ચાલ્યા ગયાં
 શું હેતને ઓછું કરી દીલથી તમે ન્યારાં થયાં
 સ્વામી તણાં વચનો સુણી વામા ઘણી હરખાય છે
 પ્યારા મને સાડી તણું દીલમાં બહુ મન થાય છે
 મોત્તં અને છત્રી મને પ્યારા તમે લાવી દીઓ
 રાજ કરી જહાલા મને, દીલ આપનું અર્પી દીઓ
 પુછ્યું મળે છે ક્યાં કહો એ રમ્ય ચીજે આપની
 હું હાલ લાવું છું લલીતા પ્રેમ દુષ્ટિ રાખની
 હેમણાં બધી ચીજે હવે તુજ ચર્ચમાં લાવી દઉં

આ પ્રેમની દોરી બધી તુજ કંઠમાં સર્પી દઉં
 રહીઆણું મુંઝાઈ રહેર જે ગુજરાતમાં + શહુર છે
 થોડા વખતમાં જામી ત્યાં બાવાણું બસકામ છે
 એ શહેરમાં ચીજે તાજી દુકાન તો મશહુર છે
 ત્યાં જરૂર મળશે મળે ચીજે આ બધી પ્રખ્યાત છે
 સમજ્યો બધી ચીજે હવે એ શહેરમેં જોયું ખરું
 હું રાતના વાણું કરી એ શહેરમાં નીકળી પડું
 કહું છું નમીને હું હવે કે સ્ત્રી આ માથે પડી
 બહેતર હવે તો એજ કે વિષ ખાધને બધું મરી
 ગોરધન કહી વિનવી તમોને હોંશથી સત્કારજો
 ખીલું પતીનું લોહી તે તમ દીલથી ધીક્કારજો

ગાયન પમું.

પરણેલાનો પસ્તાવો.

હતો કુંવારો આજ સગી હું પરણ્યાનું દીલ થાતું તું
 પરણેલાને નજરે જોતાં હૈકું તો દરખાતું તું. ૧
 ઘર દુકાનો વેચી દઇને રૂપીઆ સૌ લેજા કીધા
 લાડીજીને હોંશે મળવા થોડા કંઈ કરજે લીધા. ૨

બેરી પચ્છ્યા શબ લાગ્યો કોડ કયાં સરવે પુરા
 સુખ સુધનું હોળીમાં હોયું ધન્યતના કીધા મુરા. ૩
 પ્રથમ આણે શાળી વાળી લાજ મહિં લયકાતાંતાં
 સાથે ફરવાનું હું કહેતો ધન્યતમાં અયકાતાંતાં. ૪
 વચનો વદતાં ધીરે ધીરે બોલી લાગે બહુ સારી
 મેં જાણ્યું જે પામ થયું છે સદગુણી પામ્યો નારી. ૫
 મહી પધાર્યા બીજે આણે ખડાટ સહુ બદલાયો છે
 ભકરી જેને હું ગણતો. ૬ વાઘ થઈને આવ્યો છે. ૬
 બે ત્રણ દીવન ત્રણ ચટલે મકાનમાં ખામી કાઢી
 આ ઘરમાં હું નહીં રહેવ ના કહીને રીસામાં લાડી. ૭
 હુકમને મેં માગ્યો ચ પ્યુ ઘર બીજું લાડે લીધું
 હાથીના માટે વાંલીએ આમંત્રણ બીજું લીધું. ૮
 તોટીશ મળતાં હું ગભરાયે. તે પચ્છ હિંમત મેં રાખી
 શું શું જોઈએ તે મનમાંની મૂંઝેલી ક્યોને લાખી. ૯
 જાંજર જોડી મારે જોઈએ અંરીગની જોડી લાવો
 લોકેટ ગીનીના સોનાનું લઈ વાંલા વેલા આવો. ૧૦
 જાંજરીઓની જોડી મારે સગા મેતીની સ્વામી
 કાઢી કસળી લાવો જેની હોર છે મારી મામી. ૧૧
 વૃક્ષ તંડાડે મેં ના કીધે પછ નથી પાસે મારી
 વૃક્ષ વૃક્ષ તંડાડે કીધું ત્યારે પડ્યો છું નારી. ૧૨

સુણતાં વા'લી વીલાં પડીયાં તરત તાડુકો કીધો
 પરણી લમને તેમાં કહોને મેં શું કંઈ ગુન્હો કીધો ૧૩
 મેં મગ્ધું તે મારે જોઈએ તેમાં કંઈએ નહિ ચાલે
 થઈ બીજારી કેરી નારી તે તો આ હુંડે સાલે. ૧૪
 ઘાટી વીણુ ઘણીએ નહિ ચાલે મનમાં લેને વિચારી
 રસોઈ હાથે રાંધુ છું તે માટે સમજે છું સારી. ૧૫
 મુઠ્ઠી આખી સુધરી તોએ આપ રહ્યા હુંગળગ જેવા
 ફાળ થઈ માટે સિધાવો આદુ ને મરચાં લેવાં. ૧૬
 ઘાટી માફક ગણુવા લાગી ઓડરથી અકળાવે છે
 નવા નવા બુદ્ધા ઉઠાવી આંતરડી કકળાવે છે. ૧૭
 તુર્ત રોકડો જવાબ દે છે કહી જરા હું ગુસ્સે થઈ
 વેરી સોરી આ માય હુસ્બંડ આઈ એમ જોઈજી
 ડિયર નાઉ. ૧૮

ગાયન ૬ હું.

વિષયમાં મસ્ત રહેનારી વામા.

ફેશન અપનહું-ડેટ જનાવી, કમકમ કરતી ચાલે છે;
 નાચુક પગમાં બીણી ઘુધરી, છમછમ કરતી વાળે છે

ગીણા વસ્ત્રે અંગ સજીને, ફેશનમાં બહુ મહાલે છે;
 રોકે ભોઈ વિચારજ કરતાં, વેશ્યા સરખી લાગે છે.
 ચાલ આંગળની ચોરી વીનાના, ભાગ સહુ દેખાએ છે;
 ખુટ ચડાવી ખુલ ફેશનમાં, ચપળા જુઓ જાએ છે.
 આંખે ગાડી વાળા આને, ગાડી તું મોડી લાવ્યો;
 ટાઈમ તણું ઉલ્લંઘન કરીને, ગાડી કેમ મોડી લાવ્યો.
 ગાડીવાળો કહે નમીને, આજ મને મોડુંજ થયું.
 વિચાર હતો વેલાના તોપણ, વચમાં ફોતક એક થયું;
 ઠીક હવેથી તુજને કહું છું, ટાઈમ નહિ મોડો કરતો;
 ચોપાટીની ઉપર આને, ગાડી તું જલદી લેતો..
 ગાડીવાળો કહે નમીને, ભુલ થઈ આને મારિ;
 ગાડી મારી જુઓ આને, જાએ છે કેવી વેલી.
 જલદી લેને કહી ચપળા, ગાડીમાં આવી બેઠી;
 ઉભો હતો હું ઘણો દુર, પણ નજર ગઈ મારી મેલી.
 ચોપાટી આવતામાં ચપળા, ગાડીમાંથી હેઠી ગઈ;
 અમુક વખતે લખીશ સાહેબો, પાછળ શી હકીકત થઈ

ગાયન ૭ મું.

વિષયમાં અંધ નેલા સ્વામીને તેની સ્ત્રીએ
દીધેલો બોધ.

રાગ કવાલી.

રંડી આશક બન. સ્વ મી, મળ કેવી તમે જોઈ;
કરી તમ જાતની ખ્વાર, વળી મીલકત બધી બોધ.
હતી તમ આપની લક્ષ્મી, કરી દીધી બધી પાણી;
થઈ ઉમ્મર વણી મેટી, કમત્યા ના છતાં કોડી.
જોઈ હું કંઈકના પતીએ, ખરે સ્વામીજ કંપુ છું;
હવે તો આશા ત્યાગીને, અરે સ્વામીજ બેઠી છું.
હજી તમ સુધરો સ્વામી, વખત કહું ના વહી ગયો છે
સુધારવાને કહું સ્વામી....વખત બાકી થયું રહ્યો છે.
રંડીનો સંગ ત્યાગીને, પતિ મમ પ્રેમથી રહેજો;
થડે જો દુઃખ એકે તો; પછી મુજને તમે કહેજો.
રંડીનો સંગ કરવાથી, થાએ છે લોકમાં હાંસી;
વધુમાં જાનની ખ્વારી, સ્વામી કહું છું ઘણી થાતી.
અરે એ વાત બાબુએ, મુકું હું જો કદી ખ્યારા;
ઘણું કહું હું જો થાએ, મહું છું આપને બહાલી.
તમારી પાસ આ કામી, ઉભી છે હાથ જોડીને;
છતાં કહું આમન સ્વ મી, રખડવા મન કેમ થાએ.

રંડીઓ ના કદી કેઈની, મહું છું ના જરા થાતી;
હણી લોકો તણાં નાણાં, ચમનમાં તે ઘણી રહેતી
દીઓ પૈસા તમે પ્યાર. તલાં તે આપની થાએ;
ખીરસાં આલી જહાં દેખે, ખીજની તે જરૂર થાએ.
આવી રીતે કહું પ્યાર...રંડીની જાત છે નીચી;
છતાં કહું આપ ત્યાં પ્યાર, જાઓ શું આંખને મીચી
ઈશકમાં પડતાં પડેલાં....મજા તેની ઘણી બુઝો,
થાએ જ્યાં જાનની ખવારી, મફત બહુ પેક તમ રૂઓ.
માટે કહું કરગરી પ્યાર, તમે તે છંદને છાંડો;
અડચ જે ઈશકનો હાથ, હરે પ્યારાં તમે છોડો.
કહું હું કરગરી સ્વામી, પ્રીતી મમથી તમે જોડો;
રહેલાં ફંદને છોડી...પ્રભુ હાથ જે જોડો.

ગાયન ૮ મું.

ફેશાની ફીગિયારી.

રાગ ગઝલ ૧૦૪.લી.

અરે સજજન શાહુઓ, અરજ કંઈ ભર ધારોને;
વધ્યો છે શોખ દુઃખમાં, હો. તેને મુધારોને;
પહેરી ફેશી ચોળી....જતી અરજ બુદ્ધિશર

પછી તે ક્યાં કહો જાતી, અરે તે જાણતો ઇશ્વર
 અહા શું તેહની સાડી, અતિ ખારીક મેં લાખી;
 શોભામાં શું વધારો છે, કર મહી બંગડી કાળી.
 સુકોમળ અંગમાં એના, સુવાસીક અતંગ. પહેકે
 ખરેખર દેખતાં સજ્જન, સહુ તો નાયકા કહે છે.
 વીસાયાં દાંત હાથીના, ચઢાવ્યા કાચ કંઈ ચી-તે
 બુના ધારા વીસારીને, નવા ધારા ગ્રહ્યા પ્રીતે;
 અરે તે બંગડી માટે...બીજાનું હસ્ત આપે છે.
 વીસારી છેક લજ્જને, બધી મર્યાદ લોપે છે
 હવે કહો શું રહ્યું બાકી, વસાવ્યા હેસ લેડીના;
 ધરી છે હાથમાં છત્રી, પહેર્યા બુટ એડીના,
 સુગંધી તેલ ચોગીને, છટાથી કેશ આળીને;
 ચઢાવ્યા આંખ પર ચશ્મા સુશોભિત વસ્ત્ર પહેરીને.
 અરે મમ ખારા બંધુઓ, સુધારાને વધારીને;
 અતિશય છુટ આપીને, ચઢાવી છેક લાડીને;
 બુઓ અસલ તણી રીતી, વીચારો ધર્મ ને નીતી;
 કરો કંઈ કામ લાકડીનાં, હૃદયમાં રાખીને પ્રીતી.
 કહે ગોરધન સુણો 'યારા, હૃદયને લાગશે ખાસ;
 હઠવવા આ કુધારાને, વચન આ માનજો મારા.

ગાયન ૬ મું.

શીનો બોધ સુણીને તેના પતિએ કરેલો પસ્તાવો

—રાગ કવ્વાલી.—

અરે કીસ્મત અરે કીસ્મત, દહી દે દોશ તું ગઢારો;
કયો છે હાય દુઃખી આરો, બુદ્યાને રાહ બતલાવો.
હતી કીર્તિ ઘણી સારી....અત્યારે શું સ્થિતી મારી;
નિહાળો જગત મોરારી, બુદ્યાને રાહ બતલાવો.
હતાં સુખ વૈભવો કેવાં, ખરેખર ઇંદ્રના જેવાં;
દીધું મેં સર્વ એ ટાળી, બુદ્યાને રાહ બતલાવો.
હતી મોટર ઘણી સારી, હૃદયને લાગતી ખ્યારી;
પડયું છે દુઃખ બહુ ભારી. બુદ્યાને રાહ બતલાવો.
સુકોમળ તો વદન મારું, સુકાતું કંઈને લીધે;
વીધીના ખેલ છે ન્યારો, બુદ્યાને રાહ બતલાવો.
અરે મુજ સુખથી ચંબો, નીકળતા બહાર તે પહેલાં;
ઉઠાવી સેવકો લેતા, બુદ્યાને રાહ બતલાવો.
જતો મમ મીત્રની પાસે, મને બહુ માન ત્યાં મળતું;
થતી ત્યાં સ્નેહની વાતો, બુદ્યાને રાહ બતલાવો.
હવે તો મીત્ર સહુ મારા, મને તો કાળ સમ ભાસે;

રહી નહીં પાછ પણ પાસે, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 ઘણી ભારી હતી મારી, મ હર ખીલ્લી ગો સારી,
 થઈ તે હાથ દુઃખીઆરી, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 હતાં વજ્રો ઘણાં સારાં, જીવને સગાં પદાં;
 પડ્યાં છે તેહ વીણ કાંદા, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 સુકોમળ બાળકો માહરાં, દુઃખી તો અન । લીધે;
 નજરથી તે ન જોવાતું, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 કપેશીઅલ ચાહ અને કોશી । । । મહુ મારે;
 હવે તો સોહ વીણ ચાલે. બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 અરે ઓ દીલની દાગ ક જી હું ને કહું છું;
 ક્ષમા કર અવગુણા સારા, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 દીસે તું દેવના સરખી, જતાં હું ઇશકમ પડી મો;
 કયો વિચાર ના બહાલી, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 સુણ્યાં ના બોધનાં વચનો ઇશ ના પાનમાં રહીને;
 થયો હેરાન હું ભારી બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 તને હું કરગરી મહું છું કમા તું આપને હાલી;
 નહારાં કૃત્યો ભુત્રીજ, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 નહિ હું આજથી પ્યરી, જન વાંકો નહિ ચાલું;
 હવે તો રેમ રાખીને, બુદ્ધને રાહ બતાવો.
 અરે ઓ જગત મોરની, તને પગ પડા હું છું;
 માપી અવગુણી મારી, ક્ષમા તુજ પાસે લઉં છું.

મુંબઈ નગરીનું વર્ણન.

મોહમંથી મુંબઈ નગરીનું વર્ણન મુંબઈના મોહમંથી
 જ્યાં ત્યાં નજરે મોજશોખ વીણ વાત બીણ દેખાય નહીં
 પગાર મલતો મચાસનો ને સાઈઠ ખરચ મહીને આવે
 કમાય તેટલું જાય છતાં પણ ઉપર દેવું થઈ જાયે
 દેશ વીશેથી આવ્યા ત્યારે શું લઈને આવ્યા માંહી
 એવું ધારી ઉડાવા માંડયું મુંબઈ નગરીની માંહી
 રયામા પણ સખીઓની સાથે ચોપાટી ફરવા જાયે
 પતી કહે તો સાફ કહી દે શું કરવું ઘરની માંહે
 તમે જાવ નોકરાં પછી ઘરમાં મુજને જરીના ગમતુ
 કામ નહીં તેથી મુજ મન જ્યાં ત્યાં રોજ રહે લમતુ
 આવજ સખી આવી અહીં મારી તે સાથે ફરવા ગઈતી
 સાડી ખરીદી હું લાવું છું જે મુજને ગમતીજ હતી
 અકબારો એ વાત સાંભળી રયામા કેરો ત્યાંજ પતી
 દેવું વધતું જાય છતાં પણ સીનો શોખ નથી કેમલી
 રવામી તમે કહો છો સાચું પણ સહિયર પહેરે છે મારી
 સરખી સાહેલીમાં રહેવું બીણ નથી કાંઈ મારી
 હવે શોખ એ દુર કરો સો ચરખાને રાખો ઘરમાં
 વખણ નકામો જાય નહીં વળી દેશ હીત કામો કરવા
 માંધીણનું વચન પાળવા ખાલીને અંગે ધારો
 કહે વીરચંદ વીરચંદી જાણી દુખતા દેશ જનો તારો

વાપરે !

વાપરે

ખુશખોદાર ધુપેલ

 તેલ.

આ તેલથી માથાના દુખાવાને નરમ પાડે છે
અને મગજને શાન્તી આપી મગજ શક્તીને વધારે છે
અને વાળ નાના હોય અને ન વધતા હોય તો વધારી
નરમ અને સુંવાળા બનાવે છે. અમારું આંખજાનું
તેલ વાપરી ખાત્રી કરો જરૂર એક વખત ખરીદી
ખાત્રી કરવા ખાસ લલામણુ છે.

શાહ નાહનથંદ છગનલાલ,

૬૦ સ્ટેશન સામે તાસવાલાની બીલ્ડી જ

મુરત.

